

1. { E - rős vár a mi Is - te - nünk, Jó fegyve -
Ha ő ve - lünk, ki el - le - nünk? Az Úr a

rünk és paj - zsunk, Az ő s el - len - ség
mi ol - tal - munk.

Most is ül - döz még, Nagy a se - re - ge, Csa -

lárdság fegyve - re; Nincs i - lyen több a föl - dőn.

2. A harcra erőnk mit sem ér, / Mi csakhamar elesnénk; / De küzd értünk a hős vezér, / Kit Isten rendelt mellénk. / Kérdezed: ki az? / Úr Jézusom az, / Ki Isten Fia, / Az ég és föld Ura, / Ő a mi diadalmunk.

3. E világ minden ördöge / Ha elnyelni akarna, / Nem riadnánk, mert ellene / Győz hitünk diadalma. / E világ ura / Bár tör bosszúra: / Nincs ereje már, / Reá ítélet vár: / Az ige porba dönti.

4. Az ige köszálként megáll, / Megszégyenül, ki bántja; / Az Úr mivelünk hadba száll, / Szentlelkét nekünk adja. / Jóhírt, életet / És minden kincset, / Mind elvehetik, / Mit ér ez önekik? / A menny megmarad nekünk.